

Nr 3.

Ankom till riksdagens kansli den 15 februari 1945 kl. 6 em.

Bevillningsutskottets betänkande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till förordning angående ändring i förordningen den 13 december 1940 (nr 1000) om allmän omsättningsskatt.

(1:a avd.)

I en den 4 januari 1945 dagtecknad, till bevillningsutskottet hänvisad proposition, nr 12, har Kungl. Maj:t, under åberopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för samma dag, föreslagit riksdagen att antaga följande vid propositionen fogade

Förslag

till

förordning angående ändring i förordningen den 13 december 1940 (nr 1000) om allmän omsättningsskatt.

Härigenom förordnas, att 1, 29 och 33 §§ samt punkt 4 av anvisningarna till 1 § förordningen den 13 december 1940 om allmän omsättningsskatt¹ skola erhålla ändrad lydelse på sätt nedan angives.

1 §.

Allmän omsättningsskatt skall, med undantag varom i 2 § förmåles, utgå till staten

f) vid förfärdigande av butikshandelsvaror eller varor som avses under d) samt vid utförande av ändrings-, förbättrings-, underhålls- eller rengöringsarbete å sådana varor, allt under förutsättning att arbetet sker på beställning av annan än återförsäljare samt att arbetet yrkesmässigt verkställs av företagare med fast driftställe för näringsverksamhet och faller inom området för nämnda verksamhet;

¹ Senaste lydelse, se beträffande 1 § 1941:972 samt beträffande 29 och 33 §§ 1943:851.

29 §.

Kungl. Maj:t — — — denna förordning.

Utan hinder av att nämnden meddelat bindande förklaring beträffande viss fråga äger nämnden, efter Kungl. Maj:ts i varje särskilt fall meddelade tillstånd, beträffande samma fråga med upphävande av den tidigare förklaringen meddela bindande förklaring av annat innehåll.

Nämnden skall — — — en suppleant.

Nämnden är — — — äro tillstädes.

Nämnden må — — — av sakkunniga.

Beträffande nämndens — — — delar gälla.

33 §.

1 mom. Uppgift som avses i 9 § må, på sätt Kungl. Maj:t förordnar, för statistisk bearbetning utlämnas till den ämbetsmyndighet eller tjänsteman, åt vilken Kungl. Maj:t uppdrager utförandet av sådan bearbetning.

2 mom. Den, som — — — sex månader.

Anvisningar

till 1 §.

4. Beträffande innebörden av stadgandena under punkterna a)—h) är i övrigt att märka följande:

c) Stadgandet i — — — till återförsäljare.

Som återförsäljare skall vid tillämpning av förordningen anses endast den, som bedriver återförsäljningen yrkesmässigt. Idkare av rörelse, däri varor produceras eller undergå ändrings-, förbättrings-, underhålls- eller rengöringsarbete, likställes med återförsäljare vid anskaffande genom inköp eller eljest av varor för bearbetning eller för förbrukning såsom material i rörelsen. Härav följer, att såsom återförsäljare icke räknas exempelvis en byggmästare, som på entreprenad verkställer ett husbygge, och ej heller en jordbrukare, som icke driver rörelse i kommunalskattelagens mening.

Denna förordning träder i kraft den 1 april 1945.

Till stöd för det i propositionen framlagda förslaget har *departementschefen*, under åberopande av en inom finansdepartementet den 1 november 1944 upprättad promemoria, vilkens innehåll återgivits i propositionen, anfört följande:

»Såsom i departementspromemorian anförts torde det med hänsyn till omsättningskattens tillfälliga natur icke vara lämpligt att i nuvarande skede

företaga någon mera genomgripande omläggning av förordningens bestämmelser. Jag anser mig därför icke böra tillstyrka att — på sätt i olika sammanhang påyrkats — förordningen göres till föremål för en allmän översyn. Däremot torde sådana detaljändringar nu böra vidtagas, som äro särskilt aktuella och som kunna utan ytterligare utredning genomföras.

I departementspromemorian har till en början upptagits förslag till två särskilda ändringar, vilka syfta till att avhjälpa vissa nu föreliggande svårigheter med avseende å tillämpningen av återförsäljarebegreppet. Dessa ändringsförslag innebära *dels* att hantverkare vid anskaffande av varor för tillverknings- eller reparationsarbeten likställas med återförsäljare, *dels ock* att skattefrihet stadgas i fråga om s. k. bortlämningsarbeten. Förslagen ha tillstyrkts i samtliga i ärendet avgivna remissyttranden. Med hänsyn härtill och då dessa ändringsförslag innebära en förenkling vid tillämpningen av omsättningsskatteförordningen utan åsidosättande av andra berättigade intressen, tillstyrker jag att förslagen genomföras. I lagtekniskt hänseende föranledas härav ändringar i punkt 4 c) andra stycket av anvisningarna till 1 § samt i 1 § f) omsättningsskatteförordningen.

I departementspromemorian har vidare föreslagits, att i 29 § omsättningsskatteförordningen måtte införas en bestämmelse om att omsättningsskattenämnden — utan hinder av att nämnden meddelat bindande förklaring beträffande frågan, huruvida viss vara är att hänföra till butikshandelsvaror eller ej eller huruvida viss vara är att hänföra till något av de i 2 § 1 mom. a) eller b) angivna skattefria varuslagen — äger beträffande samma fråga, efter Kungl. Maj:ts i varje särskilt fall meddelade tillstånd, meddela bindande förklaring av annat innehåll. I utlåtanden över nämnda förslag ha såväl kammarrätten som omsättningsskattenämnden förklarat, att förslaget icke föranledde någon erinran från deras sida. Även för egen del är jag av den uppfattningen, att nämnden bör äga rätt att — i den utsträckning som överensstämmer med det praktiska livets krav — ändra en av nämnden tidigare given förklaring. På grund härav och då tvekan angående nämndens befogenheter härutinnan kan råda, tillstyrker jag att i omsättningsskatteförordningen införas en bestämmelse av sådant innehåll som i promemorian föreslagits. Jag förutsätter härvid att ifrågakvarande befogenhet utnyttjas med all önskvärd försiktighet och att, vid meddelandet av tillstånd åt nämnden att vidtaga ändring, jämväl beaktas i vad mån särskilda övergångsbestämmelser äro erforderliga eller lämpliga.

Slutligen har i departementspromemorian föreslagits ett nytt stadgande i 33 § omsättningsskatteförordningen, enligt vilket stadgande uppgift som avses i 9 § må, på sätt Kungl. Maj:t förordnar, för statistisk bearbetning utlämnas till den ämbetsmyndighet eller tjänsteman, åt vilken Kungl. Maj:t uppdrager utförandet av sådan bearbetning. Detta ändringsförslag torde böra genomföras.

Enligt det vid departementspromemorian fogade författningsförslaget skola de nya bestämmelserna träda i kraft den 1 april 1945. Då det synes önskvärt, att ifrågakvarande bestämmelser bliva tillämpliga så snart som möjligt, har

jag ej något att erinra mot detta förslag. Särskilda övergångsbestämmelser torde icke vara erforderliga.

I enlighet med vad jag nu anfört finner jag det vid departementspromemorian fogade författningsförslaget, efter viss redaktionell jämkning, ägnat att läggas till grund för lagstiftning i ämnet.»

Utskottet.

Utskottet, som icke funnit anledning till erinran mot Kungl. Maj:ts föreliggande förslag, får hemställa,

att riksdagen måtte bifalla Kungl. Maj:ts förevarande proposition nr 12.

Stockholm den 15 februari 1945.

På bevillningsutskottets vägnar:

A. J. BÄRG.

Närvarande: se under betänkande nr 2.
